

2002.

Z Paskova

Oj, ie - de chlop z O - si - ny, ztra - cjul ba - bu z ko - ši - ny, ba - ba pla - če
a na - ři - če, že se smy - či po bla - cě.

Oj, jedě chlop z Osiny,
ztracjul babu z košiny.
Baba plače a nařiče,
že se smyči po blacě.

A dybys buł dobry muž,
kupjul bys mi novy vůz,
vozul bys mě po rynečku,
jako hersku panenečku.

Bys byla dobra žena,
seděla by si doma.
Ale že si jen něvěsta,
rada jezdiš do města.

2003.

Z Nivnice

Py - tal se svej mi - lej chla - pec, py - tal se svej mi - lej chla - pec, u - mí -
i juž chle - ba na - péct, u - mí - i juž chle - ba na - péct.

[: Pytal sa svej milej chlapec, :]
[: umí-i juž chleba napéct. :]

Ve štvrtek ho poválala
a v pátek ho posázala.

Vysoký je jako tanýř¹⁾
a lehúcky jako kameň.

Šla v nedělu, múku brala,
v pondělí ju osívala,

V sobotu jí z peci vyšel,
na to šťastí milý přišel.

Ze střídečky voda tekla,
za kůrečku myš utekla.

a v úterý kvas dělala,
ve středu ho zaměšala.

Jaký sa ti chléb podařil?
Já bych si ho rád ukróžil.

1) talíř

2004.

Z Ochozu

Sló - ži - lo dě - vče u po - le - sný - ho, nechce - lo jí - sti chle - ba re - žný - ho, chle - ba re - žný - ho.

Slóžilo děvče u polesnýho,
nechcelo jísti [: chleba režného. :]

Já radší půdu, kde sem bévala,
kde sem jídala¹⁾ buchty s trnkama.

Vylezla na pec, nadula hubu,
pane polesný, já tu nebudu.

Buchty s trnkama, víno ze sklínek,
a tady musím vodu z putýnek.

1) kde sem mívala

2005.

Z Újezda od Tišnova

Sta - ra - jó se li - di, jak my bu - dem ži - vi, šak už na br - lo - škách ro - stó dóbky kři - vý.